

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kibővített negyedik tanács)

2007. szeptember 12.*

A T-196/02. sz. ügyben,

az **MTU Friedrichshafen GmbH** (székhelye: Friedrichshafen [Németország], képviselik: F. Montag és T. Lübbig ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: V. Kreuzschitz, V. Di Bucci és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Németország által az SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. április 9-i 2002/898/EK bizottsági határozat (HL L 314., 75. o.) 3. cikke (2) bekezdésének megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: német.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(kibővített negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadapalas, E. Moavero Milanese és N. Wahl bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. május 10-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

¹ Az EK 87. cikke előírja:

„(1) Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

[...]

- 2 Az EK 88. cikk előírja:

„[...]

(2) Ha a Bizottság – azt követően, hogy felhívta az érintett feleket észrevételeik megtételére – megállapítja, hogy egy állam által vagy állami forrásból nyújtott támogatás a 87. cikk értelmében nem egyeztethető össze a közös piaccal, vagy hogy az ilyen támogatást visszaélészerűen használják fel, úgy határoz, hogy az érintett állam köteles a Bizottság által kitűzött határidőn belül a támogatást megszüntetni vagy módosítani.

[...]

- 3 Az EK-Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 10. cikke alapján:

„(1) Amennyiben bármilyen forrásból a Bizottság tudomására jut egy feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információ, a Bizottság késedelem nélkül megvizsgálja az információt.

(2) A Bizottság szükség esetén információt kér az érintett tagállamtól. A 2. cikk (2) bekezdését és az 5. cikk (1) és (2) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

(3) Amennyiben az 5. cikk (2) bekezdése szerinti emlékeztető ellenére az érintett tagállam nem adja meg a Bizottság által előírt határidőn belül a kért információt, vagy amennyiben nem teljes információt ad, a Bizottság határozattal kérheti az információt (a továbbiakban: információnyújtási rendelkezés [helyesen: kötelezés]). A határozat rendelkezik a szükséges információkról, és határidőt szab annak benyújtására.”

4 A 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése a következőkről rendelkezik:

„A lehetséges jogellenes támogatás vizsgálata a 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozattal zárul. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok esetében az eljárást a 7. cikk szerinti határozat zárja. Amennyiben egy tagállam nem tartja be az információnyújtási rendelkezést [helyesen: kötelezést], a Bizottság a határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg.”

5 Ugyanezen rendelet 14. cikke a következőkről rendelkezik:

„(1) Amennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére (a továbbiakban: visszatérítési határozat [helyesen: visszatéríttetési határozat]). A Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését [helyesen: visszatéríttetését], amennyiben az ellentétes a közösségi jog valamelyik általános elvével.

[...]”

A jogvita alapját képező tényállás

- 6 A német hatóságok 1998. április 9-i levelükkel a többek között a Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (a továbbiakban: BvS) közvetítő által az SKL Motoren- und Systemtechnik GmbH-nak (a továbbiakban: SKL-M) szerkezetátalakítása keretében nyújtott pénzügyi hozzájárulásokról értesítették a Bizottságot. Mivel e támogatások egy részét már kifizették, az iratokat NN 56/98. referenciaszám alatt be nem jelentett támogatásként vették nyilvántartásba.
- 7 A szerkezetátalakítása előtt a Lintra Beteiligungsholding GmbH-hoz tartozó SKL-M a hajó- és csónakmotorokat gyártó ágazatban működő vállalkozás.
- 8 A BvS révén 1997-ben az SKL-M és a nagy teljesítményű dieselmotorokat gyártó ágazatban működő MTU Friedrichshafen GmbH (a továbbiakban: MTU vagy felperes) között szerződéses viszony jött létre az SKL-M MTU által történő megvétele céljából.
- 9 1997. november 5-én két megállapodás született az MTU és az SKL-M között. Az első megállapodás lehetőséget biztosított az MTU-nak, hogy SKL-M-részvényeket vásároljon úgy, hogy egy német márkának megfelelő szimbolikus összegért 1999. december 1-jéig, majd egy „ésszerű árért” 2001. december 31-ig az összes részvényt megvásárolhatja. Egy közös vállalat létrehozásáról szóló második megállapodás (a Wechselseitiger Lizenz- und Kooperationsvertrag zwischen SKL-M und MTU, a továbbiakban: WLKV) meghatározta a két vállalkozás know-how-ja közös felhasználásának módjait, valamint két új típusú motorra, vagyis a gázmotorra és a hengeres soros motorra vonatkozó tanulmányoknak, azok gyártásának és értékesítésének módjait. Ugyanazon a napon a BvS, a Szász-Anhalt tartomány és az SKL-M között egy harmadik megállapodás született, amely a szerkezetátalakítási támogatások kifizetését szabályozta.

- 10 Annak ellenére, hogy az MTU végül lemondott a fent említett első megállapodásban biztosított lehetőségről és a Németországi Szövetségi Köztársaság által az SKL-M-nek korábban fizetett támogatások tekintetében fennálló jogbizonytalanság miatt így lemondott az SKL-M átvételéről, ez utóbbi és az MTU a WLKV keretében tovább folytatták együttműködésüket.
- 11 2000. június 15-én az MTU érvényesítette a WLKV 5. cikkét, amely rendelkezésnek megfelelően harmadik személyekkel szemben engedélyt kapott a WLKV hatálya alá tartozó know-how kizárólagos használatára, beleértve a szellemi tulajdonjogokat vagy legalább az ezen időpontban meglévő ilyen jogokra vonatkozó védjegybejelentési kérelmeket. Ennek ellenszolgáltatásaként az SKL-M a WLKV I. mellékletében megállapított költségvetés keretében a felmerült fejlesztési költségek fedezésére egy egyszeri kifizetést, vagyis 4,31 millió német márkát a gázmotorokra és 2,4 millió német márkát a hengeres soros motorokra, összesen tehát 6,71 millió német márkát (3,43 millió eurót) kapott. Az SKL-M számára a WLKV 5. cikke alapján rendelkezésre állt az a lehetőség is, hogy saját know-how-ját használja, beleértve az MTU-nak átadott know-how-t is, függetlenül a fent említett szellemi tulajdonjogoktól.
- 12 2000 júliusában a know-how-t nyilvántartásba vették, és az MTU rendelkezésére bocsátották, amely kifizette az SKL-M-nek a WLKV-ban előírt összeget.
- 13 Mivel a német hatóságok által továbbított információk előzetes vizsgálatát követően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy komoly kétely merül fel a vitatott intézkedések közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, a Bizottság a 2000. augusztus 8-i levelével tájékoztatta a német hatóságokat az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt eljárás megnyitásáról szóló határozatáról. E határozatot közzétették az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* (HL 2001., C 27., 5. o.), és a Bizottság felhívta az érintett feleket az észrevételeik megtételére. Ennek során a Bizottság azt is kérdezte a

német hatóságoktól, hogy az MTU ténylegesen vagy feltételezhetően részesült-e az SKL-M-nek nyújtott támogatásokból (a hivatalos vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozat 103. pontja).

- 14 Ebben a levélben és az azt kísérő összefoglalóban a Bizottság többek között azt állítja, hogy az MTU sosem volt az SKL-M jogszerű tulajdonosa, hogy a fenti 9. pontban említett első megállapodás csak egy lehetőséget biztosított számára, és annak idején a német hatóságok által szolgáltatott információk fényében nem volt biztos, hogy az MTU azzal ténylegesen élt-e. A Bizottság megjelölte azt is, hogy 2000 júniusában az MTU megszüntette az SKL-M-mel való együttműködését a WLKV keretében. A Bizottság azonban megállapította, hogy az SKL-M 1997 novembere óta az MTU operatív ellenőrzése alatt állt. Kétsége volt afelől is, hogy az MTU-t nyilvános ajánlattételi felhívásnak megfelelő eljárás alapján választották ki. A Bizottság így arra a következtetésre jutott, hogy az MTU különböző módon részesülhetett vagy a jövőben részesülhet az SKL-M-nek nyújtott állami támogatásokból: először is, közvetlenül, amennyiben úgy tűnik, hogy a támogatások egy részét az SKL-M érdekei helyett az MTU érdekei szolgálatának céljából használták fel; másodsor is a WLKV-en keresztül azon lehetőség révén, amely alapján az MTU az együttműködési megállapodást megelőzően vagy annak keretében rögzített árért megszeresheti az SKL-M által kidolgozott valamennyi know-how-t, ha úgy dönt, hogy él e lehetőséggel, és ha az ár nem tükrözi a know-how aktuális vagy várható piaci értékét.
- 15 2000. szeptember 1-jén csődeljárást indítottak az SKL-M ellen.
- 16 2000. október 16-án, 2001. április 6-án és október 17-én a Németországi Szövetségi Köztársaság benyújtotta a hivatalos vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit. Más érintett felek közvetlenül nem nyújtottak be észrevételt a Bizottságnak.

- 17 2001. szeptember 19-i levelében a Bizottság felhívta a német hatóságokat, hogy a 659/1999 rendelet 10. cikkének megfelelően nyújtsák be az SKL-M-nek nyújtott támogatások összeegyeztethetőségének értékeléséhez szükséges információkat. Ebben a levélben a Bizottság megjegyezte többek között, hogy a rendelkezésére álló információk nem teszik számára lehetővé annak megállapítását, hogy az SKL-M-nek nyújtott támogatások egy részét az SKL-M helyett az MTU érdekeinek szolgálata céljából használták-e fel, sem annak megállapítását, hogy az MTU élt-e azzal a lehetőséggel, hogy a WLKV-t megelőzően vagy alkalmazása során rögzített árérték megismerje az SKL-M által kidolgozott know-how-t, és hogy a fizetett ár tükröztesse-e annak aktuális vagy várható piaci értékét. A Bizottság emlékeztetett, hogy ilyen felvilágosítás hiányában a végleges határozatot a birtokában lévő információk alapján hozza meg. Felhívta továbbá a német hatóságokat, hogy a felszólító levelet továbbítsák a támogatások lehetséges kedvezményezettje számára.
- 18 2001. november 9-én a Bizottság emlékeztette a német hatóságokat, hogy amennyiben nem tesznek eleget a felszólításban szereplő információnyújtásnak, a határozatot a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésének megfelelően a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg.
- 19 2002. január 23-i, február 26-i és március 11-i levelükkel a német hatóságok válaszoltak az információnyújtási kötelezésre.
- 20 2002. március 5-i levelükben továbbították a Bizottságnak az MTU-nak a hivatalos vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozattal kapcsolatos, különösen a know-how felhasználására és az MTU által az SKL-M-nek a WLKV alkalmazásában fizetett árra vonatkozó észrevételeit.

21 2002. április 9-én a Bizottság elfogadta a Németország által az SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH számára nyújtott állami támogatásról szóló 2002/898/EK bizottsági határozatot (HL L 314., 75. o., a továbbiakban: megtámadott határozat).

22 A megtámadott határozat indoklásában a „Támogatás értékelése” cím alatt a Bizottság egyrészt megállapította, hogy az SLK-M-nek szerkezetátalakítás céljából fizetett támogatások nem felelnek meg a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentését és szerkezetátalakítását célzó állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásoknak (HL 1994., C 368., 12. o.), és másrészt azon a véleményen volt, hogy a Német Szövetségi Köztársaság nem szolgáltatott elegendő információt ahhoz, hogy a Bizottság kizárhassa azt a lehetőséget, hogy az MTU a WLKV útján közvetve részesült az SKL-M-nek a szerkezetátalakítása során veszteségeinek fedezésére nyújtott támogatásokból. E tekintetben a Bizottság különösen kiemelte, hogy az MTU által az SKL-M-nek a know-how átengedéséért fizetett, a fejlesztés 1997-es évre becsült költségei alapján számított ár 5,30 millió német márkával volt kevesebb, mint az SKL-M-nél felmerült tényleges költségek. Mivel a német hatóságok nem szolgáltattak objektív információt a know-how tényleges vagy várható piaci árára vonatkozóan, a Bizottság megállapította, hogy az SKL-M-nek nyújtott szerkezetátalakítási támogatás legalább részben kompenzálhatta volna a know-how fejlesztése miatt felmerült veszteségeket, amely know-how felhasználása inkább az MTU érdekeit szolgálhatta az SKL-M érdekei helyett, amelynek – állami ellenőrzés alatt lévén – a piacgazdaságban működő befektető elvével ellentétes pénzügyi kockázatot kellett vállalnia. A megtámadott határozat (86) preambulumbekézése szerint a know-how átruházása így egyenértékű az MTU-nak utalt, legfeljebb 5,30 millió német márka összegnek megfelelő állami források átruházásával.

23 A megtámadott határozat rendelkező része az 1. cikkben megállapítja, hogy a német hatóságok által az SKL-M-nek nyújtott 67,017 millió német márka összegű (34,26 millió euró) állami támogatások nem összeegyeztethetők a közös piaccal, míg 3. cikkének (2) bekezdése kifejti, hogy azt az összesen 5,30 millió német márka (2,71 millió euró) összeget, amelyet ez utóbbiakkal kell visszatéríttetni, az SKL-M-nek és az MTU-nak egyetemlegesen kell visszatérítenie.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 24 Ilyen körülmények között az Elsőfokú Bíróság Hivatala által 2002. augusztus 26-án iktatott keresetlevéllel a felperes az EK 230. cikk alapján benyújtotta a jelen keresetet.
- 25 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (negyedik kibővített tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság a 2007. május 10-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszaikat.
- 27 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott határozat 3. cikkének (2) bekezdését annyiban, amennyiben e rendelkezés elrendeli 5,30 millió német márka (2,71 millió euró) összegnek a felperes által egyetemlegesség címén történő visszatérítését;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

28 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet, mint megalapozatlant;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

29 A felperes a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására lényegében két jogalapot terjeszt elő. Az első jogalapot az indokolási hibára és a felperes számára nyújtott állami támogatást létrehozó feltételek fennállására vonatkozó téves jogalkalmazásra alapítja. A második jogalapot a 659/1999 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének téves alkalmazására, valamint a tények helyes és pártatlan vizsgálata eljárási biztosíték megsértésére alapítja.

30 A Bizottság vitatja mindkét jogalap megalapozottságát.

31 Először is a 659/1999 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének téves alkalmazására, valamint a tények helyes és pártatlan vizsgálata eljárási garanciájának megsértésére alapított második jogalapot kell megvizsgálni.

A felek érvei

- 32 A felperes megjegyzi, a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése alapján a Bizottság a végleges határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg, amennyiben egy tagállam nem tesz eleget az információnyújtási kötelezésnek. Márpedig a jelen ügyben a felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozatban foglaltakkal ellentétben a Bizottságnak e határozat elfogadásának időpontjában valamennyi szükséges információ rendelkezésére állt. Következésképpen azon a véleményen van, a Bizottság tévesen szorítkozott arra, hogy a megtámadott határozatot a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „rendelkezésre álló információkra” alapította, és hogy tévesen hivatkozott különösen az SKL-M vagyonfelügyelőjének 2002. január 9-i levelére, amely iratot a német hatóságok nem fogadták el.
- 33 A felperes továbbá úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján (a T-206/99. sz., Métropole télévision kontra Bizottság ügyben 2001. március 21-én hozott ítélet [EBHT 2001., II-1057. o.] 57. pontja) a Bizottság köteles a jelen ügyben minden lényeges elemnek a pártatlan és gondos vizsgálatára. Márpedig a felperes szerint, miközben a Bizottság figyelmen kívül hagyott információkat, figyelembe vett olyan elemeket, amelyek számára kedvezőtlenek voltak. A felperes hozzáteszi, hogy ha a Bizottságnak kétségei voltak az általa nyújtott információk tekintetében, megkereshette volna a szövetségi kormányt vagy őt magát, például szakvélemény kérése céljából.
- 34 A felperes azon a véleményen is van, hogy a jogállamiság és a gondos ügyintézés elvével ellentétes, hogy a Bizottság valamely vállalkozást arra kötelez, hogy egy pontosan kiszámított összeget fizessen vissza annak előzetes bizonyítása nélkül, hogy ezen összeget a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatás címén fizették ki neki. Így felveti a Bizottságnak a megtámadott határozat 3. cikke (2) bekezdése elfogadásával kapcsolatos hatáskörét, mivel ezen intézmény a támogatást csak annak kedvezményezettjétől követelheti vissza. A felperes megjegyzi azt is, hogy a 659/1999 rendelet nem ismeri el az egyetemleges felelősséget, amelyről ráadásul nem lehet a jogállamiság elvének megfelelő igazgatási eljárásban kifejezett jogalap nélkül

rendelkezni. Végül a felperes szerint a versenyellenes megállapodásban részes vállalkozásokra kiszabott bírságokkal kapcsolatban fennálló egyetemleges felelősségre vonatkozó bizottsági érvelés nem releváns a jelen ügyben.

- 35 A Bizottság azon a véleményen van, hogy a megtámadott határozatot az iratban szereplő bizonyítékok alapján fogadta el, és hogy nem rendelkezett releváns információval azon előnyre vonatkozóan, amelyből az MTU részesülhetett, vagy a szóban forgó know-how piaci értékének kérdésével kapcsolatban. E tekintetben kiemeli, hogy az MTU a német hatóságok által 2002. március 5-én továbbított észrevételeiben kifejezetten elismerte, hogy a know-how fejlesztési költségei a prototípusok piaci értéke felett voltak. Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy csak az iratban szerelő bizonyítékok fényében a megtámadott határozatot joggal fogadta el.
- 36 A Bizottság hozzáteszi, hogy az állami támogatások eljárásait szabályozó alapelveknek megfelelően a jelen ügyben csak a Németországi Szövetségi Köztársaság rendelkezett a feleknek elismert jogok összességével. Vagyis a megtámadott határozat szempontjából az e tagállam által továbbított információk a döntők. A Bizottság megjegyzi, hogy bár a lehetséges vagy tényleges kedvezményezett részt vehet a vizsgálati eljárásban, szerinte nincs joga azt kérni, hogy az intézmény lehetőséget adjon számára a tagállam által továbbított tájékoztatás ellenőrzésére. A Bíróság ítélkezési gyakorlatára utalva (a C-74/00. P. sz. és C-75/00. P. sz., Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 24-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-7869. o.] 84. pontja) a Bizottság úgy véli, hogy mivel az MTU nem élt a lehetőséggel, hogy a vitatott támogatás vizsgálati eljárása alatt észrevételeit benyújtsa, a Bizottság egyetlen jogát sem sértette meg.
- 37 Ezenkívül a Bizottság hangsúlyozza, hogy a megtámadott határozat elfogadásának pillanatában rendelkezésére álló tájékoztatás nem tette lehetővé számára, hogy csupán egy vállalkozással szemben hozzon határozatot. Következésképpen el kellett rendelnie, hogy a támogatást az SKL-M és az MTU egyetemlegesség címén térítse vissza.

38 A Bizottság véleménye szerint ezen egyetemleges felelősség nem kérdőjelezhető meg a közösségi jog alapján. Ilyen felelősséget ugyanis a versenyjog területén már elfogadtak, még erre vonatkozó kifejezett jogszabályhely hiányában is (az Elsőfokú Bíróság T-339/94.–T-342/94. sz., Metsä-Serla és társai kontra Bizottság ügyben 1998. május 14-én hozott ítélet [EBHT 1998., II-1727. o.] 42. és azt követő pontjai). Semmi akadálya tehát, hogy az állami támogatásokra vonatkozó eljárásban is hasonló megközelítést fogadjanak el.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

39 A 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése megismétli és megerősíti a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely alapján a Bizottság akkor jogosult a rendelkezésére álló információk alapján elfogadni egy határozatot, ha olyan tagállammal áll szemben, amely nem tesz eleget együttműködési kötelezettségének, és nem bocsátja rendelkezésére azon információkat, amelyeket egy támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének megítélése érdekében a Bizottság kért (a Bíróság C-301/87. sz., Franciaország kontra Bizottság, úgynevezett „Boussac-ügyben” 1990. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-307. o.] 19. és 22. pontja, valamint C-324/90. és C-342/90. sz., Németország és Pleuger Worthington kontra Bizottság ügyben 1994. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-1173. o.] 26. pontja).

40 A Bizottságnak biztosított ezen tág lehetőség tekintetében azonban egy ilyen határozat elfogadását megelőzően a Bizottságnak tiszteletben kell tartania bizonyos eljárási kötelezettségeket (az Elsőfokú Bíróság T-318/00. sz., Freistaat Thüringen kontra

Bizottság ügyben 2005. október 19-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-4179. o.] 73. pontja. E kötelezettséget írja elő a 659/1999 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése, 10. cikkének (3) bekezdése és 13. cikkének (1) bekezdése.

41 Különösen a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése írja elő, hogy „amennyiben az 5. cikk (2) bekezdése szerinti emlékeztető ellenére az érintett tagállam nem adja meg a Bizottság által előírt határidőn belül a kért információt, vagy amennyiben nem teljes információt ad, a Bizottság határozattal kérheti az információt”. Továbbá e rendelkezés utolsó mondata szerint ezen információnyújtási kötelezés alapján meg kell határozni a „szükséges információt”, és meg kell határozni „a határidőt [...] annak benyújtására”. Végül ugyanezen rendelet 13. cikkének (1) bekezdése alapján a Bizottság csak akkor zárhatja le az eljárást, „amennyiben egy tagállam nem tartja be” ezt a kötelezést, és „a rendelkezésre álló információk alapján” csak ekkor hozhat a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét vagy összeegyeztethetlenségét megállapító határozatot.

42 E megállapítások fényében meg kell vizsgálni először is azt, hogy a jelen ügyben a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében a rendelkezésre álló információk alapján a Bizottságnak jogában állt-e elfogadni a megtámadott határozatot, és különösen arra kötelezni az MTU-t, hogy egyetemlegesség címén térítse vissza az SKL-M-nek nyújtott támogatás egy részét.

43 Először is a fenti 13–20. pontban említett igazgatási eljárás lefolytatásából kitűnik, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta az első alkalommal az ítélkezési gyakorlat által rögzített, majd a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében és 13. cikkének (1) bekezdésében megállapított eljárási követelményeket, hogy a rendelkezésre álló információk alapján elfogadja a megtámadott határozatot.

- 44 Ugyanis a Bizottság legalább három alkalommal felhívta a német hatóságokat, hogy nyújtsák be a szükséges információkat a vitatott támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata érdekében. Így a Bizottság nem mulasztotta el meghatározni sem a „szükséges információt”, sem „a határidőt [...] annak benyújtására”. Végül a Bizottság még emlékeztette a német hatóságokat, hogy amennyiben azok 10 napon belül nem tesznek eleget az információnyújtási kötelezésnek, a határozatot a rendelkezésre álló információk alapján fogadja el.
- 45 Másodszor emlékeztetni kell, hogy a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy valamely hivatalos eljárást ugyanezen rendelet 7. cikke szerinti határozattal zárjon le. Különösen, ha az érintett tagállam elmulasztja benyújtani a Bizottságnak az általa közlendő információkat, a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján határozatot hozhat a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségéről, és adott esetben elrendelheti, hogy az érintett tagállam a 659/1999 rendelet 14. cikke alapján a támogatást térítesse vissza a kedvezményezettől.
- 46 Azonban a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy akár egyetemlegesség címén valamely vállalkozástól megkövetelje a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatás összege meghatározott részének visszatérítését, amennyiben azon állami forrásokból történő átutalás, amelyekből a vállalkozás részesült, hipotetikus.
- 47 Márpedig egyrészt, amint a megtámadott határozat következtetéseiből, különösen a (88) preambulumbekkezdésből kitűnik, a Bizottság annak megállapítására szorítkozik, hogy a „rendelkezésre álló információk nem teszik lehetővé annak kizását”, hogy az MTU részesült az állami támogatásokat élvező SKL-M-nek nyújtott forrásokból való átutalásban, amikor a know-how-t kedvezményes feltételekkel megszerezte.

- 48 Ebből következik, hogy a megtámadott határozatban szereplő, egyetemlegesség címén történő visszatérítetési kötelezettség olyan hipotéziseken alapul, amelyeket a Bizottság rendelkezésére álló információk alapján nem lehet sem megerősíteni, sem megcáfolni.
- 49 Másrészt mivel a megtámadott határozat a felperest egyetemlegesség címén kötelezi a támogatás egy részének visszatérítésére, a nemzeti hatóságok feladata, hogy azt a felperestől visszaköveteljék – anélkül, hogy a nemzeti hatóságok az egyetemlegesség kötelezettségének megalapozottságát értékelnék –, amennyiben az SKL-M nem képes a visszatérítést teljesíteni.
- 50 Márpedig ez a helyzet semmiképpen sem szükséges következménye az állami támogatások területén az EK-Szerződés által megállapított eljárás végrehajtásának, mivel azon tagállam, amelyet az általa nyújtott támogatás visszatérítésére kötelezettek, mindenképpen köteles a kedvezményezettekkel szemben a Bizottság ellenőrzése mellett a visszatérítést elrendelni anélkül, hogy a visszatérítetési határozatban a kedvezményezetteket kifejezetten meg kellene neveznie és *a fortiori* anélkül, hogy az egyes kedvezményezettek által visszatérítendő összegeket számszerűsítene kellene.
- 51 Ebből következik, hogy a jelen körülmények között a Bizottság nem hivatkozhat jogszerűen a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésére annak érdekében, hogy a megtámadott határozatban az MTU számára előírja az SKL-M-nek nyújtott támogatás egy része egyetemlegesség címén történő visszatérítésének kötelezettségét.
- 52 Ennek megfelelően anélkül, hogy a felperes által felhozott másik jogalap vizsgálatára szükség lenne, a megtámadott határozat 3. cikkének (2) bekezdését meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben az a felperesnek 2,71 millió eurós összeg egyetemlegesség címén történő visszatérítését írja elő.

A költségekről

- 53 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Németország által az SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. április 9-i 2002/898/EK bizottsági határozat 3. cikkének (2) bekezdését megsemmisíti az MTU Friedrichshafen Gmb számára egyetemlegesség címén 2,71 millió eurós összeg visszatérítését előíró rész tekintetében.**

2) A Bizottságot kötelezi az MTU Friedrichshafen-nél felmerült, és a saját költségei viselésére.

Legal

Wiszniewska-Białecka

Vadapalas

Moavero Milanese

Wahl

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. szeptember 12-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

H. Legal

elnök